

LECTIO XXI - ΠΩΣ ΠΗΡΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΤΟ PISAURUM

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Brenno duce Galli, apud Alliam flumen deletis legionibus Romanorum, everterunt urbem Romam praeter Capitolium, pro quo immensam pecuniam acceperunt. Tum Camillus, qui diu apud Ardeam in exilio fuerat propter Veientanam praedam non aequo iure divisam, absens dictator est factus; is Gallos iam abeuntes secutus est: quibus interemptis aurum omne recepit. Quod illic appensum civitati nomen dedit: nam Pisaurum dicitur, quod illic aurum pensatum est. Post hoc factum rediit in exilium, unde tamen rogatus reversus est.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Όταν ήταν αρχηγός ο Βρέννος, οι Γαλάτες (ή: οι Γαλάτες με αρχηγό το Βρέννο), αφού κατατρόπωσαν τις λεγεώνες των Ρωμαίων (κοντά) στον ποταμό Αλλία, κατέστρεψαν εντελώς την πόλη Ρώμη εκτός από το Καπιτώλιο, για το οποίο πήραν ως αντάλλαγμα ένα τεράστιο χρηματικό ποσό. Τότε ο Κάμιλλος, ο οποίος είχε παραμείνει εξόριστος για πολύ καιρό στην Αρδέα, εξαιτίας της λείας από τους Βηίους, η οποία δεν είχε μοιραστεί ακριβοδίκαια, εκλέχτηκε δικτάτορας, αν και απουσίαζε· αυτός ακολούθησε τους Γαλάτες ,ενώ (που) ήδη αποχωρούσαν: αφού τους εξολόθρευσε, πήρε πίσω όλο το χρυσάφι. Επειδή αυτό ζυγίστηκε εκεί, έδωσε το όνομά του στην πόλη: ονομάζεται δηλαδή Πίσαυρο, επειδή εκεί ζυγίστηκε το χρυσάφι. Ύστερα από αυτή την πράξη (ο Κάμιλλος) επέστρεψε στην εξορία, από όπου όμως γύρισε, αφού τον παρακάλεσαν.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. **Brenno duce:** ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη.
2. **deletis legionibus, quibus interemptis:** ιδιάζουσες αφαιρετικές απόλυτες (Ανάλυση: cum Galli legiones delevisent, cum Camillus eos interemisset/quos cum Camillus interemisset).
3. **diu:** θετικός: diu, συγκριτικός: diutius, υπερθετικός: diutissime
4. **factus est:** ως ενεργητική φωνή του ρήματος fio χρησιμοποιείται το ρήμα facio.
5. **abeuntes:** μτχ. Ενεστ.: abiens γεν: abeuntis
γερούνδιο: abeundi, abeundo, abeundum, abeundo.
(με τον ίδιο τρόπο σχηματίζονται οι αντίστοιχοι τύποι του redeo)
6. **civitas:** η γενική πληθυντικού είναι civitatum και civitatum.

7. **reversus est:** στο συγκεκριμένο κείμενο είναι αποθετικό.
8. **dico:** προστακτική dic
9. **unde:** αναφορικό επίρρημα· γι' αυτό και η τελευταία πρόταση του κειμένου unde ... reversus est, είναι δευτερεύουσα αναφορική.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Brenno: αφαιρετική ενικού, αρσενικό, β' κλίση, του ουσιαστικού **Brennus-i** = Βρέννος → ως κύριο όνομα δε διαθέτει πληθυντικό

duce: αφαιρετική ενικού, γ' κλίση, αρσενικό του ουσιαστικού **dux-cis** = αρχηγός, στρατηγός

Galli: ονομαστική πληθυντικού, αρσενικό, β' κλίση, του ουσιαστικού **Gallus-i** = ο Γαλάτης

apud: πρόθεση που συντάσσεται με αιτιατική = κοντά, σε

Alliam: αιτιατική ενικού, αρσενικό, α' κλίση, του ουσιαστικού **Allia-ae** = Αλλίας → ως κύριο όνομα δε διαθέτει πληθυντικό

flumen: αιτιατική ενικού, ουδέτερο, γ' κλίση, του ουσιαστικού **flumen-inis** = ποταμός

deletis: αφαιρετική πληθυντικού, θηλυκό της μετοχής παθητικού παρακειμένου του ρήματος **deleo - deleui - deletum - delēre 2** = καταστρέφω

legionibus: αφαιρετική πληθυντικού του ουσιαστικού γ' κλίσης **legio-onis**, θηλυκό = λεγεώνα

Romanorum: γενική πληθυντικού του ουσιαστικού β' κλίσης **Romanus-i**, αρσενικό = Ρωμαίος

everterunt: γ' πληθυντικό οριστικής ενεργητικού παρακειμένου του ρήματος **evertō - everti - eversum - evertēre 3** = καταστρέφω ολοκληρωτικά

urbem: αιτιατική ενικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **urbs-is** = πόλη

Romam: αιτιατική ενικού, θηλυκό, α' κλίση, του ουσιαστικού **Roma-ae** = Ρώμη → ως κύριο όνομα δε διαθέτει πληθυντικό

praeter: πρόθεση που συντάσσεται με αιτιατική = εκτός από

Capitolium: αιτιατική ενικού, ουδέτερο, β' κλίση, του ουσιαστικού **Capitolium-ii/-i** = Καπιτώλιο → ως κύριο όνομα δε διαθέτει πληθυντικό

pro: πρόθεση που συντάσσεται με αφαιρετική = αντί

quo: αφαιρετική ενικού ουδετέρου γένους της αναφορικής αντωνυμίας **qui, quae, quod** = ο οποίος, η οποία, το οποίο

immensam: αιτιατική ενικού, θηλυκό, του επιθέτου **immensus-a-um**, β' κλίση = τεράστιος. Το επίθετο δεν διαθέτει παραθετικά ως απόλυτη έννοια. Απαντάται σπανιότατα ο τύπος **immensissimae**, σύμφωνα με το λεξικό της Οξφόρδης.

pecuniam: αιτιατική ενικού, θηλυκό, α΄ κλίση, του ουσιαστικού **pecunia-ae** = χρήματα, αμοιβή → δε διαθέτει πληθυντικό (**singulare tantum**)

acceperunt: γ΄ πληθυντικό ενεργητικού παρακειμένου του ρήματος **accipio - accipi - acceptum - accipere 3** = δέχομαι

tum: χρονικό επίρρημα = τότε

Camillus: ονομαστική ενικού, αρσενικό, β΄ κλίση του ουσιαστικού **Camillus-i** = Κάμιλλος → ως κύριο όνομα δε διαθέτει πληθυντικό

qui: ονομαστική ενικού, αρσενικό της αναφορικής αντωνυμίας **qui, quae, quod** = ο οποίος, η οποία, το οποίο

diu: χρονικό επίρρημα = για πολύ καιρό, για πολύ χρόνο, ήδη → (Παραθετικά: **diu, diutius, diutissime**)

Ardeam: αιτιατική ενικού, θηλυκό, α΄ κλίση, του ουσιαστικού **Ardea-ae** = Αρδέα → ως κύριο όνομα δε διαθέτει πληθυντικό

in: πρόθεση που συντάσσεται με αφαιρετική = σε

exilio: αφαιρετική ενικού, ουδέτερο, β΄ κλίση, του ουσιαστικού **exilium-ii/-i** = εξορία

fuerat: γ΄ ενικό οριστικής υπερσυντελικού του ρήματος **sum - fui - — - esse** = είμαι, υπάρχω

propter: πρόθεση που συντάσσεται με αιτιατική = εξαιτίας

praedam: αιτιατική ενικού, θηλυκό, α΄ κλίση, του ουσιαστικού **praeda-ae** = λεία

Veientanam: αιτιατική ενικού, θηλυκό, του επιθέτου **Veientanus-a-um**, β΄ κλίση = από τους Βηίους, ο σχετικός με τους Βηίους

non: αρνητικό μόριο = δεν

aequo: αφαιρετική ενικού, ουδέτερο, β΄ κλίση, του επιθέτου **aequus-a-um** = ίσος, δίκαιος (Παραθετικά: **aequior/-ior/-ius, aequissimus/-a/-um**)

iure: αφαιρετική ενικού, ουδέτερο, γ΄ κλίση, του ουσιαστικού **ius-iuris** = δίκαιο

divisam: αιτιατική ενικού, θηλυκό, της μετοχής παθητικού παρακειμένου του ρήματος **divido - divisi - divisum - dividere 3** = μοιράζω

absens: ονομαστική ενικού, αρσενικό της μετοχής ενεστώτα του ρήματος **absum - afui - — - abesse** = είμαι απών, απουσιάζω

dictator: ονομαστική ενικού, αρσενικό, γ΄ κλίση, του ουσιαστικού **dictator-oris** = δικτάτορας

est factus: γ΄ ενικό, οριστικής παρακειμένου του ρήματος **fio - factus sum - fieri** = γίνομαι. Αποτελεί το παθητικό του **facio - feci - factum - facere 3***

is: ονομαστική ενικού, αρσενικό, της οριστικής αντωνυμίας **is, ea, id** = αυτός -ή -ό

Gallos: αιτιατική πληθυντικού, αρσενικό, β' κλίση, του ουσιαστικού **Gallus-i** = ο Γαλάτης

iam: χρονικό επίρρημα = ήδη, πια

abeuntes: αιτιατική πληθυντικού, αρσενικό, της μετοχής ενεστώτα του ρήματος **abeo - abi(v)i - abitum - abire 4** = φεύγω

secutus est: γ' ενικό οριστικής παρακειμένου του ρήματος **sequor - secutus sum - sequi** αποθετικό 3 = ακολουθώ

quibus: αφαιρετική πληθυντικού, αρσενικό, της αναφορικής αντωνυμίας **qui, quae, quod** = ο οποίος - α - ο

interemptis: αφαιρετική πληθυντικού, αρσενικό, της μετοχής παθητικού παρακειμένου του ρήματος **interimo - interemi - interemptum - interimere 3** = σκοτώνω, εξολοθρεύω

aurum: αιτιατική ενικού, ουδέτερο, β' κλίση, του ουσιαστικού **aurum-i** = χρυσάφι → δε διαθέτει πληθυντικό (**singulare tantum**)

omne: αιτιατική ενικού, ουδέτερο, γ' κλίση, του επιθέτου **omnis-is-e** = όλος-η-ο

recepit: γ' ενικό, οριστικής ενεργητικού παρακειμένου, του ρήματος **recipio - recepi - receptum - recipere 3*** = παίρνω πίσω, επανακτώ

quod: ονομαστική ενικού, ουδέτερο, της αναφορικής αντωνυμίας **qui, quae, quod** = ο οποίος - α - ο

illic: τοπικό επίρρημα = εκεί

appensum: ονομαστική ενικού, ουδέτερο, της μετοχής παθητικού παρακειμένου του ρήματος **appendo - appendi - appensum - appendere 3** = ζυγίζω

civitati: δοτική ενικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **civitas-atis** = πολιτεία → γενική πληθυντικού: **civitatum/civitatium**

nomen: αιτιατική ενικού, ουδέτερο, γ' κλίση, του ουσιαστικού **nomen-inis** = όνομα

dedit: γ' ενικό, οριστικής ενεργητικού παρακειμένου του ρήματος **do - dedi - datum - dare 1** = δίνω (τα σύνθετα του **do** με μονοσύλλαβη πρόθεση είναι 3^{ης} συζυγίας, πχ. **perdo - perdidit - perditum - perdere 3**)

nam: αιτιολογικός σύνδεσμος = γιατί, δηλαδή

Pisaurum: ονομαστική ενικού, ουδέτερο, β' κλίση, του ουσιαστικού **Pisaurum-i** = Πίσαυρο → δεν έχει πληθυντικό

dicitur: γ' ενικό, οριστικής παθητικού ενεστώτα του ρήματος **dico - dixi - dictum - dicere 3** = λέγω (β' ενικό προστακτικής ενεστώτα: **dic**)

quod: αιτιολογικός σύνδεσμος = επειδή

pensatum est: γ' ενικό οριστικής παθητικού παρακειμένου του ρήματος **penso** - **pensavi** - **pensatum** - **pensāre** 1 = ζυγίζω

post: πρόθεση που συντάσσεται με αιτιατική = μετά

factum: αιτιατική ενικού, ουδέτερο, β' κλίση,, του ουσιαστικού **factum-i** = πράξη

hoc: αιτιατική ενικού, ουδέτερο, της δεικτικής αντωνυμίας **hic** - **haec** - **hoc** = αυτός-ή-ό

rediit: γ' ενικό, οριστικής ενεργητικού παρακειμένου του ρήματος **redeo** - **redii** - **reditum** - **redīre** = επιστρέφω

in: πρόθεση που συντάσσεται με αιτιατική = σε

exilium: αιτιατική ενικού, ουδέτερο, β' κλίση, του ουσιαστικού **exilium-ii/-i** = εξορία

unde: τοπικό αναφορικό επίρρημα = απ' όπου

tamen: αντιθετικός σύνδεσμος = όμως

rogatus: ονομαστική ενικού, αρσενικό, της μετοχής παθητικού παρακειμένου του ρήματος **rogo** - **rogavi** - **rogatum** - **rogāre** 1 = παρακαλώ, ζητώ

reversus est: γ' ενικό, οριστικής παρακειμένου του ρήματος **revertor** - **reversus sum** - **reverti** αποθετικό 3 ή **revertor** - **reverti** - **reverti** ημιαποθετικό 3 = επιστρέφω → στο κείμενό μας ο τύπος ανήκει στο αποθετικό

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΤΑΞΙΝΟΜΗΜΕΝΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

A' κλίση

Allia -ae: αρσενικό (δεν έχει πληθυντικό)
Roma -ae: θηλυκό (δεν έχει πληθυντικό)
pecunia -ae: θηλυκό (δεν έχει πληθυντικό)
Ardea -ae: θηλυκό (δεν έχει πληθυντικό)
praeda -ae: θηλυκό

B' κλίση

Brennus -i: αρσενικό (δεν έχει πληθυντικό)
Gallus -i: αρσενικό
Romanus -i: αρσενικό
factum -i: ουδέτερο
exilium -ii/-i: ουδέτερο
Capitolium -ii/-i: ουδέτερο (δεν έχει πληθυντικό)
Camillus -i : αρσενικό (δεν έχει πληθυντικό)
Pisaurum -i: ουδέτερο (δεν έχει πληθυντικό)
aurum -i: ουδέτερο (δεν έχει πληθυντικό)

Γ' κλίση

dux -cis: αρσενικό

flumen -inis: ουδέτερο

legio -onis: θηλυκό

urbs -is: θηλυκό

ius, γεν. iuris: ουδέτερο

dictator -oris: αρσενικό

civitas -atis: θηλυκό (γενική πληθυντικού: civitatum και civitatum)

nomen -inis: ουδέτερο

ΕΠΙΘΕΤΑ

Β' κλίση

Immensus, -a, -um

Veientanus, -a, -um

Aequus, -a, -um (Συγκριτικός: aequior - aequior - aequius,
Υπερθετικός: aequissimus, -a, -um)

ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

qui, quae, quod (αναφορική)

is, ea, id (οριστική)

hic, haec, hoc (δεικτική)

ΡΗΜΑΤΑ

1η Συζυγία

do, dedi, datum, dare

penso, pensavi, pensatum, pensāre

rogo, rogavi, rogatum, rogāre

2η Συζυγία

deleo, deleui, deletum, delēre

3η Συζυγία

evertō, everti, eversum, evertēre

accipio, accepi, acceptum, accipēre 3* (ανήκει στα 15 της γ' συζυγίας σε -io)

divido, divisi, divisum, dividēre

sequor, secutus sum, secutum, sequi (αποθ.)

interimo, interemi, interemptum, interimēre

recipio, recepi, receptum, recipēre 3* (ανήκει στα 15 της γ' συζυγίας σε -io)

appendo, appendi, appensum, appendēre

dico, dixi, dictum, dicēre (β' ενικό προστακτικής ενεστώτα: dic)

revertor, reversus sum, reverti (αποθ.) και revertor, reverti, reverti (ημιαποθ.) → (στο κείμενο είναι αποθετικό)

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ

sum, fui, -, esse

absum, afui, -, abesse

fio, factus sum, fiĕri

abeo, abi(v)i, abitum, abīre

redeo, redii, reditum, redīre

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ

tum

diu (Συγκριτικός: diutius, Υπερθετικός: diutissime)

tam

unde

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

apud (+ αιτιατική)

praeter (+ αιτιατική)

pro (+ αφαιρετική)

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

quod (υποτακτικός-αιτιολογικός)

tamen (αντιθετικός)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Brenno duce Galli, apud Alliam flumen deletis legionibus Romanorum, everterunt urbem Romam praeter Capitolium: κύρια πρόταση κρίσης.

everterunt: ρήμα

Galli: υποκείμενο ρήματος

urbem: αντικείμενο ρήματος

Romam: επεξήγηση στο urbem

praeter Capitolium: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της εξαίρεσης στο ρήμα everterunt

Brenno duce: ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη που δηλώνει χρόνο. Το **Brenno** λειτουργεί ως υποκείμενο και το **duce** ως κατηγορηματικός προσδιορισμός που δηλώνει αξίωμα, στο υποκείμενο.

Ανάλυση: cum Brennus dux esset ή cum Brennus dux erat

deletis: επιρρηματική χρονική μετοχή, ιδιάζουσα αφαιρετική απόλυτη, δηλώνει το προτερόχρονο.

Ανάλυση: cum Galli legiones delevisent ή postquam/ubi/ut Galli legiones deleverunt.

legionibus: υποκείμενο της μετοχής deletis

Romanorum: γενική κτητική στο legiones

apud Alliam: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει στάση σε τόπο (πλησίον) στη μετοχή deletis.

flumen: παράθεση στο Alliam.

pro quo immensam pecuniam acceperunt: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση κρίσης, προσδιοριστική στο Capitolium.

Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quo (εμπρόθετη εισαγωγή) και εκφέρεται με οριστική, γιατί δηλώνει πραγματικό γεγονός.

acceperunt: ρήμα

(Galli): υποκείμενο

pecuniam: αντικείμενο

immensam: επιθετικός προσδιορισμός στο pecuniam

pro quo: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει αντάλλαγμα στο acceperunt.

Tum Camillus absens dictator est factus: κύρια πρόταση κρίσης.

est factus: ρήμα

Camillus: υποκείμενο ρήματος

dictator: κατηγορούμενο στο Camillus

absens: επιρρηματική εναντιωματική μετοχή συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος. Δηλώνει το σύγχρονο.

Ανάλυση: etsi aberat

tum: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο factus est

qui diu apud Ardeam in exilio fuerat propter Veientanam praedam non aequo iure divisam: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση κρίσης, προσδιοριστική στο Camillus. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui και εκφέρεται με οριστική, γιατί δηλώνει πραγματικό γεγονός.

fuerat: ρήμα

qui: υποκείμενο

in exilio: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κατάσταση στο fuerat

diu: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο fuerat

apud Ardeam: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει στάση σε τόπο (πλησίον) στο fuerat

propter praedam: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο στο fuerat

Veientanam: επιθετικός προσδιορισμός στο praedam

divisam: επιθετική μετοχή συνημμένη στο praedam, δηλώνει το προτερόχρονο.

Ανάλυση: quae non aequo iure divisa est ή divisa erat

iure: αφαιρετική του τρόπου στο divisam

aequo: επιθετικός προσδιορισμός στο iure.

is Gallos iam abeuntes secutus est: κύρια πρόταση κρίσης

secutus est: ρήμα

is: υποκείμενο ρήματος

Gallos: αντικείμενο

abeuntes: επιρρηματική χρονική μετοχή, που εκφράζει το σύγχρονο, συνημμένη στο Gallos.

Ανάλυση: cum abirent ή dum abeunt

iam: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο abeuntes.

quibus interemptis aurum omne recepit: κύρια πρόταση κρίσης

Σημείωση:

(Η αντωνυμία *quibus* βρίσκεται μετά από ισχυρό σημείο στίξης και εφόσον δεν υπάρχει άλλη κύρια πρόταση στην περίοδο εισάγει κύρια πρόταση και ισοδυναμεί με δεικτική αντωνυμία: *eis*)

recepit: ρήμα

Camillus: υποκείμενο ρήματος

aurum: αντικείμενο ρήματος

omne: κατηγορηματικός προσδιορισμός στο *aurum*

interemptis: ιδιάζουσα αφαιρετική απόλυτη, επιρρηματική χρονική μετοχή, που εκφράζει το προτερόχρονο. Ανάλυση: *cum Camillus eos interemisset/quos cum Camillus interemisset* ή *postquam/ubi/ut Camillus eos interemit/quos postquam/ubi/ut Camillus interemit*.

quibus: υποκείμενο της μετοχής *interemptis*.

Quod illic appensum civitati nomen dedit: κύρια πρόταση κρίσης

Σημείωση:

(Η αντωνυμία *quod* μετά από ισχυρό σημείο στίξης και εφόσον δεν υπάρχει άλλη κύρια πρόταση στην περίοδο εισάγει κύρια πρόταση και ισοδυναμεί με δεικτική αντωνυμία: *id*)

dedit: ρήμα

quod: υποκείμενο ρήματος

nomen: άμεσο αντικείμενο ρήματος

civitati: έμμεσο αντικείμενο ρήματος

appensum: επιρρηματική αιτιολογική μετοχή στο ρήμα *dedit*, συνημμένη στο *quod*, δηλώνει το προτερόχρονο. Ανάλυση: *quod id illic appensum est* ή *appensum erat* (αντικειμενική αιτιολογία)

illic: επιρρηματικός προσδιορισμός στάσης σε τόπο στο *appensum*

nam Pisaurum dicitur: κύρια πρόταση κρίσης

dicitur: ρήμα

civitas: εννοούμενο υποκείμενο

Pisaurum: κατηγορούμενο του υποκειμένου civitas

quod illic aurum pensatum est: δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο ρήμα της κύριας πρότασης (dicitur). Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο quod και εκφέρεται με οριστική, γιατί εκφράζει αντικειμενική αιτιολογία.

pensatum est: ρήμα

aurum: υποκείμενο

illic: επιρρηματικός προσδιορισμός της στάσης σε τόπο στο ρήμα pensatum est

Post hoc factum rediit in exilium: κύρια πρόταση κρίσης

rediit: ρήμα

(Camillus): υποκείμενο

in exilium: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της **κίνησης σε τόπο** στο ρήμα rediit *

post factum: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα rediit

hoc: επιθετικός προσδιορισμός στο factum

* Διόρθωση

unde tamen rogatus reversus est: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση κρίσης, προσδιοριστική στο in exilium. Εισάγεται με το αναφορικό επίρρημα unde και εκφέρεται με οριστική, για να δηλώσει πραγματικό γεγονός.

reversus est: ρήμα

(Camillus): υποκείμενο

rogatus: επιρρηματική χρονική (ή αιτιολογική) μετοχή στο ρήμα, συνημμένη στο Camillus, δηλώνει το προτερόχρονο.

Ανάλυση: cum rogatus esset ή postquam/ubi/ut rogatus est/rogatus erat ή quod (αιτιολογικός) rogatus est/rogatus erat

unde: επιρρηματικός προσδιορισμός της από τόπου κίνησης στο ρήμα reversus est.

Ημερομηνία τροποποίησης: 10/11/2015